

En rød linje for meget?

(EIRNS) – 25. juni 2024

Enhver, der følger med i rækken af begivenheder i og omkring Ukraine, vil se den farlige optrapning, som den repræsenterer. Vestlige lande, som tidligere var mere tilbageholdende, har i stigende grad leveret tungere og mere langtrækkende våben til Ukraine for at bekæmpe – og dræbe – russerne. Ved hvert skridt på vejen har Ruslands ledere udtrykt bekymring, ringet med alarmklokkerne, og understreget at Washington og andre overskrider dybe, mørke, røde linjer i en åbenlys krig mod deres nation. Men ved hvert trin har de samme vestlige lande foregivet at være ligeglade og fortsat optrapningen.

Da et USA-leveret ATACMS-missil, bevæbnet med klyngeammunition, ramte en tætbeholdt strand på Krim søndag den 23. juni og dræbte 4 og sårede over 150, nåede krisen et nyt niveau. Rusland var hurtig til at fordømme handlingerne og love en hurtig gengældelse og pegede direkte på USA. Som Ruslands FN-ambassadør, Vassily Nebenzia, udtalte den 24. juni: "Det er hævet over enhver tvivl, at USA er direkte involveret i denne forbrydelse."

Det er faktisk velkendt, at ATACMS bruger amerikansk programmering til måludpegning, og ingen missiler affyres uden direkte amerikansk involvering. Da talsmændene for udenrigsministeriet og Pentagon mandag den 24. juni afviste spørgsmål om Ruslands påstande, og vendte spørgsmålet om for i realiteten at beskyldte Rusland for at være årsag til terrorangrebene på landets egen befolkning, var det derfor en åben indrømmelse af, at USA har til hensigt at lade disse angreb fortsætte.

Hvad vil Rusland konkludere? Skal de vige tilbage i frygt og trække sig tilbage fra de nuværende operationer i frontlinjen? Eller vil de snarere konkludere, at dette er endnu et, mere

åbenlyst forsøg på at "koge den russiske frø"? Måske forestiller de sig, at dette er, hvad Malcolm Chalmers, vicegeneraldirektør for Storbritanniens Royal United Services Institute, foreslog som en "Krim-missilkrise", komplet med en atomar styrkeprøve, når Ukraine rykker frem på Krim-halvøen, hvilket "kunne gøre det lettere for lederne at indgå vanskelige kompromiser." Kun tåber ville se det anderledes.

En rapport fra Østrig gør denne virkelighed endnu tydeligere. Fra den 10.-21. juni øvede Østrigs væbnede styrker sig på at nedkæmpe en hær af indenlandske oprørere. I en af de største militærøvelser i de senere år, som også omfattede tre andre europæiske nationaliteter, brugte Østrig det hypotetiske scenarie med bevæbnede borgere, der "sympatiserer med aggressoren" med en klar henvisning til Rusland vs. Ukraine, og som har taget kontrol over dele af deres land. Uanset om Østrigs regering tror på deres egen fortælling eller ej, så tyder det i hvert fald på forberedelser til en langt hårdere indsats mod alle dissidenter i de vestlige lande, mens deres regeringer fortsætter med hovedet under armen mod en verdenskrig.

I mellemtiden diskuteres der i stigende grad ikke kun et fredeligt alternativ til denne vanvittige krigsdrift, men også en helt ny sikkerhedsarkitektur for Eurasien og andre steder. Den russiske præsident Putins tale den 14. juni er en klar tilkendegivelse af en proces med mange forbindelser, som nu fejer gennem regionen, og som senest kom til udtryk i gårsdagens møde mellem den russiske udenrigsminister Sergej Lavrov og Hvideruslands udenrigsminister Sergej Aleinik. De to ledere underskrev mandag en fælles erklæring, der styrker samarbejdet om deres fælles "statsunion" på alle områder – økonomisk, politisk og strategisk. Som en del af dette understregede de behovet for "en ny bæredygtig arkitektur for international sikkerhed", der understøttes af princippet om "obligatorisk gensidig hensyntagen til alle involverede parters interesser." Derudover understregede de behovet for

yderligere at integrere det store eurasiske partnerskab med CSTO, EAEU, SCO, ASEAN, CIS, BRIKS og Kinas Bælte- og Vej-Initiativ – og skabe en fælles vision om økonomisk udvikling og samarbejde på tværs af det eurasiske kontinent.

Den opgave, der ligger foran os alle, er at afbryde det galopperende ræs mod krig. I øjeblikket er der ingen kvalificerede kandidater til præsidentposten i USA, og derfor er der heller ingen, som man bare kan håbe på. Forandring er snarere afhængig af en gruppe motiverede og passionerede borgere, der selv beslutter at påtage sig at ændre den nuværende kurs. Til det formål kan Den Internationale Fredskoalitions beslutning om at støtte den tyske OKV-erklæring om støtte til Putins fredsiniciativ være et samlingspunkt, som man kan mobilisere sig omkring. Pressemeddelelsen er nu offentligtgjort og tilgængelig for bred cirkulation. Russia's UN Ambassador Vassily Nebenzia said: "The fact that the US is directly involved in this crime is beyond any doubt." Credit: UN Photo Mark Garten

Foto: Russia's UN Ambassador Vassily Nebenzia said: "The fact that the US is directly involved in this crime is beyond any doubt." Credit: UN Photo Mark Garten